

پہ تیموتاووسا - پولسے دومی کاگد

پہ تیموتاووسا پولسے دومی کاگدے پجار

سلام و درۆت

① چه پولسے نیمگا، من پولس که
چه هُدائے رزایا ایسا مَسیهئے کاسِده آن
تانکه هما زنده کئول و وادهئے جارا
بجنان که چه ایسا مَسیها رسیت،

② په منی دردانگین چک تیموتاووسا.

ترا چه هُداين پت و مئے هُداوندین
ایسا مَسیهئے نیمگا رهمت و رهم و ایمنی
سربات.

سگی و سوریانی تها وپاداری

۳ من شپ و روچ که وتی دوايانی
 تها مُدام ترا یات کنان، هُدائے شُگرا گِران،
 هما هُدا که من گوَن پاکيَن زميرِيا آييئے
 پَرستِش و هزمتا کنان، اَنچوُ که منی پت و
 پيرُکان کُرتگ. ۴ تئیی اَرسانی تُرانگا که
 کپان، منا په تئیی دیدارا زهیر کنت که ترا
 بگندان و گلا بال بیان. ۵ تئیی بیگَرزین
 ایمائے یاتا کپان که ائولا تئیی بلک لوییس
 و تئیی مات یونیگهئے دلا جاگهی کرت و
 من دلجم اَن که نون تئیی دلا هم جاگهی
 کرتگ.

۶ پمیشکا من ترا تُرانگا گیجان که
 هُدائے داتگین نیامتا دوبر کارمرز کن، هما
 نیامت که ترا چه هما وهدا گوَن اَنت که
 من وتی دست تئیی سرا ایَر مُشتنت. ۷
 چیا که هُدایا مارا چُشین روھے نداتگ که
 مارا بُزدل بکنت، مارا زوَر و واک و مِهر و
 داشتئے روھی بکشاتگ. ۸ گُزا مئے

ھداوندئے بارئوا شاھدی دئیگا لَج مکن.
 منی هالتئے سرا هم شرمندگ مبئے که من
 په ھداوندئیگی بندیگ آن. من په وشین
 مستاگا اے سگی و سوریان که برداشت
 کنگا آن، تئواش هم گوَن ھدائے بکشاتگین
 زؤرا برداشت کن. ⑨ ھدایا مارا نجات
 داتگ و په پاکین زندیا گوانک جتگ. مارا
 مئے کرتگین کارانی سئوبا گوانکی نجتگ،
 وتی جندئے اراده و رھمتئے بُنیادا گوانکی
 جتگ و اے رھمت مارا ایسا مسیھئے برکتا،
 چه ازلا دئیگ بوتگ و ⑩ نون گوَن مئے
 رگینؤکین ایسا مسیھئے آیگا زاهر بوتگ،
 هما ایسا مسیھا که مرکئے چند نیست و
 نابود کرت و چه وشین مستاگئے راھا
 ابدمانین زند زاهر کرت. ⑪ من گچین
 کنگ بوتگان که اے وشین مستاگئے جار
 جنؤک و کاسد و تالیم دئیؤکے ببان.

⑫ من پمیشکا سگی و سوری سگگا
 آن، بله شرمندگ نه آن چیا که زانان من

کئی سرا ایمان آورتگ و دلجم آن کہ آیا
 اے واک و توان هست کہ تان وتی آیکئے
 روچا ہما امانتے نگہپانیا بکنت کہ منا
 داتگی. (۱۳) ہرچے کہ تئو چہ من اشکتگ،
 اے راستین تالیم انت، اِشان وتی کِرا بدار
 و پہ ایمان و مہر اِشانی سرا کار کن، چیا
 کہ تئو ایسا مَسیہئے راہا ائے. (۱۴) ہما
 وَشین مستاک کہ تئی امانت انت، گوَن
 پاکین روہئے کُمگا، آییئے نگہپانیا بکن، ہما
 پاکین روہ کہ مئے تھا زندگ انت.

بیوپایی و وِپاداری

(۱۵) تئو زائے کہ آسیائے دَمگئے
 سَجھین مردمان منا یلہ داتگ، پیگیلوس و
 ہرموگینس ہم آ رُمبا گوَن انت.

(۱۶) ہداوند اوْنیسیپروسئے لوگئے
 مردمانی سرا مہربان بات، چیا کہ باز برا
 منی ارواہی تازہ کرتگ و منی زمزیلانی

سئوبا شرمندگ نبوتگ. (۱۷) وهده رومئ
 شهرا آتک، منا سک باز شوهازی کرت و
 دری گیتک. (۱۸) هداوند وتی آيگئے روچا
 اوئیسپروسئ سرا مهربان بات. وهده
 من ایپسئ شهرا آتان، تئو شر زائے که
 آيا چینکدر منی هزمت کُرت.

رهمت و اوپار

(۱) او منی چک! گزا تئو هما رهمتئ
 برکتا که مارا چه ایسا مسیهئ نیمگا
 رسیت، وتا مهر و مْهکم بدار. (۲) هرچه
 که من بازیں شاهدیئ دیما گوشتگ و تئو
 اشکُتگ، اے تالیمان آنچین پُراهِتبارین
 مردمانی سپرده بکن که دگران تالیم دات
 بکننت.

(۳) ایسا مسیهئ شرین سپاهيگیئ
 پیما سگی و سوریانی سگا گوَن بئ. (۴)
 هما سپاهيگ که جنگا رئوت، وتا گوَن اے

دگه کاران دَزگَت نکنت. آ لوئیت که منی
 آپسر چه من رَزا بیت. (۵) همه دُئولا،
 کسه که لئیب و گوازیا بهر زوریت، تانکه
 رهبندانی هسابا لئیب نکنت، آیا گُؤکُئ
 تاج نرسیت. (۶) کِشارئے ائولی بهر باید
 انت دِهکانا برسیت که هییدی ریتکگ. (۷)
 هرچه من گوشگا آن، اِشانی سرا پگر بکن
 که هُداوند ترا اے سَجْهین چیزانی زانت و
 سریدیا دنت.

(۸) ایسا مَسیها یات بکن، هما که
 داوودئے نسل و اوْبادگے و چه مردگان
 زندگ بوت. همه منی پیگام انت و (۹) په
 همیشیا سگی و سوری سگان، تنتنا چو
 ردکارا زمزیلان بَسْتگ آن. بله هُدائے هبر
 زمزیلان نَبَسْتگ. (۱۰) گُزا هُدائے گچین
 کرتگینانی هاترا من هر چیز سگان که آیان
 هم نجات برسیت. اے نجات و اِشیئ
 ابدمانین شان و شوکت ایسا مَسیھئے سرا

ایمان آرگئے برکتا رسیت۔

۱۱) اے گپِ راستِ انت کہ:

اگن ما گؤن ایسایا مُرتگیں،

گڑا گؤن آیا زندگ ہم بیں۔

۱۲) اگن ما سگی و سوریان بسگیں،

گؤن آیا بادشاہی ہم کنیں۔

اگن ما آییئے مُریدیا انکار بکنیں،

آ ہم مئے پجّاہ آرگا انکار کنت۔

۱۳) اگن ما گؤن آیا بیوپایی بکنیں،

آ گؤن ما انگت وپا کنت،

چیا کہ آ وتی تب و سرشتئے

ہلایا شت نکنت۔

١٤) باورمندان مدام اے چیزانی ترانگا
 بگیج. هُدايا شاهد کن و آيان هبردار کن که
 لبز و مانايانی سرا جنگ مکنیت. اے چیزان
 هچّ ارزش نیست، هُشکا گوش داروکانی
 ایمانا تباہ کنت. ١٥) وتی سجّهین جُهدا
 بکن که وتا هُدائے دیمّا که پیش کنئے،
 هُدائے کبول کرتگیّن مردمے ببئے، انچین
 کار کنوکه ببئے که شرمندگ بئیگئے زلورتن
 مبيت و راستیئے هبرا بے ردیا بئیان بکنت.

١٦) وتا چه بے سر و پادین گپان که
 گوّن هُدايا هچّ سر و کارش نیست، دور
 بدار چیا که چُشین گپ و رپ مردمّا چه
 هُدايا روچ په روچ دورتر کنت. ١٧) اے
 پیّمین گپ و هبر باورمندانی نیاما انچو
 شنگ بنت که شومکئے ناجوڑی بدنا شنگ
 بیت. هیمنّاووس و پیلّیتوس انچین مردم
 آنت ١٨) که راستیئے راهش یله داتگ. آ

گۆشت کہ مُردگ وَہ چۆناہا چہ گبران پاد
آتکگ و زندگ بوتگانَت، و اے پیما
لہتیئے ایمانا تباہ کنت.

(۱۹) بلہ پدا ہم ہدائے سرا باورمند مہر
اؤشتنت، لوگیئے مہکمین بنیادئے پیما.
ہدایا وتی باورمندانی سرا اے ہبر نکش
کرتگ و مہر جتگانَت: ”ہداوند وتی
مردمان پجّاہ کاریت“ و ”ہرگس کہ
ہداوندئے ناما گپیت، باید انت وتا چہ
بدکاریا دور بداریت.“

(۲۰) سیڑین مردمئے لوگئے درپ و
ہیران تہنا تلاہ و نگرہئیگ نبنت، دار و
گلئے درپ ہم بیت. لہتین درپ و ہیران پہ
ہاسین کاران کار بَندگ بیت و لہتین پہ
آدنائین کاران. (۲۱) اگن کسے وتا چہ
بدکاریا دور بداریت و وتا پلگار بکنت، پہ
ہاسین کاران دریے بیت، پاک و پلگار کنگ
بیت، وتی واہندئے دردا وارت و پہ ہر
شرین کارا تئیار بیت.

۲۲) و تا چه ورنایئے هئوا و هئوسان

دور بدار و هما مردم که گۆن سایین دله
هَداوندئے ناما گرنت، آیانی همراهیا
پهریزکاری و ایمان و مهر و ایمنیا شوهاز
بکن. ۲۳) ترا گۆن اَهمک و ناسریدین گپان

کار مبيت، چیا که تئو زانئے که اے گپ، اَر
و کُر پاد کنت. ۲۴) هَداوندئے هزمتکار
باید انت اَر و کُر مکت. اَر و کُرئے بدلا گۆن
هرگسا مهربان ببيت، تالیم دات بکت و
سَگ و برداشتی باز ببيت. ۲۵) وتی

هلاپین مردمان په نر می راستین راها
سوچ بدنت، بلکهین هدا آیان مؤه بدنت که
تئوبه بکننت و راستیئے زانتا سر ببت، ۲۶)

هؤش و سار بکننت و چه شئیتانئے داما
بچئننت، هما شئیتان که اے مردمی بندیگ
کرتگانء تانکه آییئے واهگا سرجم بکننت.

گرانین وهد

۱) اے گپا بزبان، که آهری زمانگان

۲ گرانین وهَد کاینْت. مردم وتی جندا
 دۆست دارنت، زردۆست، بٹاکی، گروناک،
 زاه و بد کنۆک، پت و ماتئے ناپرمان،
 ۳ ناشگر، ناپاک، بیْمهر، پهل نکنۆک،
 بُهتام جنۆک، بیْداشت، زالم، شریئے نپرت
 ۴ کنۆک، درۆهۆک، بیپرواه و پُرکِبَر بنت
 و هُدائے بدلا ائیش و نوْشا دۆست دارنت.
 ۵ زاهرا هُدائرس بنت بله هما زۆر و
 واکا نمئنت که آیان په راستی هُدائرس
 کنت. ترا گوْن چُشین مردمان هچ کار
 مبیّت.

۶ اِشانی نیاما آنچین مردم هست که
 لوْگانی تها پُترنت و هما جنینان وتی داما
 دئور دئینت که نِزۆر آنت و گناها بار آنت و
 ۷ هر پئیمین رَدین واهگانی گلام آنت.
 چُشین جنین مُدام نوْکین تالیمانی رندا
 کپنت، بله هچبر راستیا سرید نبت.

٨ انچو ڪه ڀنيس و ڀمڀريس موسائے

هلاپ آنت، همے ڏئولا اے رڊين تاليم
دئوڪ هم راستيءَ هلاپ آنت، سلين پگر
و هئال و ڏروگين ايمانے واهند آنت. ٩
بله اے مردم باز ديما شت نڪنت، چيا ڪه
هرگس اشاني اهمڪيا گنديت، انچو ڪه
ڀنيس و ڀمڀريسے اهمڪي گندگ بوت.

سر و سوچ

١٠ بله تئو مني بارئوا زائے، مني

سجھين تاليم، مني زندے وڙ و پئيم، مني
مڪسد، ايمان، سبر، مهر و سگ و برداشتے

بارئوا و ١١ هما آزار و سگي و سورياني

بارئوا هم زائے ڪه آنتاڪيه و اڪونيّه و
لسترهے شهران مني سرا ڪپنت. من اے
آزار سگنت و هداوندا منا چه اے

سجھينان نجات دات. ١٢ هرکس ڪه ايسا

مسيهے راها هدايي زندے گوازينگ

لوئيت، آزار دئيگ بيت و ١٣ بدين مردم و

رد دئیوک دگران رد دئینت و وت رد کپنت
و روچ په روچ گنتر بنت.

١٤) بله هما چیز که تئو در بُرتگانَت و
ترا آیانی سرا یَکینِ اِنَت، آیان برجاه بدار
چیا که تئو زانئ که اے چیز تئو چه کُجام
مردمان در بُرتگانَت. ١٥) ترا سرجمین
پاکین کتابئ زانت چه گوانزگا گوَن اِنَت.
اے کتاب ترا سرپد کرت کنت که چوَن ترا
ایسا مَسیهئ سرا ایمانئ برکتا نجات
رسیت. ١٦) پاکین کتابئ سَجَّهین هبر
هُدائیگ اِنَت که الهامئ شکلا دیمی
داتگ اِنَت. پاکین کتاب په تالیم دئیگا، په
ردیانی سرپد کنگ و راست کنگا و په
پهریزکاریئ هیل دئیگا پائِدگمند اِنَت ١٧)
تانکه هر هُدادوُست په هر پئیمین شَرین
کارا کابل و تئیار بیت.

هُدائے هبرئے جارا بجن

① من ترا هُدا و ايسا مَسِيهٔ دِيما
 سئوگند دئيان، هما ايسا مَسِيه كه رُوچے نه
 رُوچے پدا كئيت. كئيت و بادشاهي كنت و
 زندگيَن و مُرتگيَناني دادرسيا كنت، ②
 تئو هُدائے هبرئے جارا بجن، وهد و ناوهد
 په جار جنگا تئيار بئے. مردمان هگل كن و
 گوَن مزنيَن سبر و اوپار و بازيَن سر و
 سوچے آياني رديان راست كن و دلبَدَيِ اش
 بدئے.

③ چيا كه يَكَّ وهده كئيت كه مردم
 راستيَن تاليمًا برداشت نكننت و وتي چپ
 و چاگردا انچيَن تاليم دئيوكاني مزنيَن
 رُمبے مُچ كنت كه آياني دلئے هبرا بكننت.
 ④ مردم راستيئے نيَمگا دلگوش نكننت و

وَتگزين كَسَّهاني رندا كپنت. ⑤ بله هر
 هالت و جاوريا ترا داشت بيت، سَكي و
 سوري بَسَگ، وَشَيَن مستاگئے جار جنگئے
 كارا دِيما بران كن و وتي هِزمتكاريئے زِمَّها
 سرجم كن.

٦ نون گپّ اش انت کہ منی ہون وہ
چوناہا ریچگی کربانیگیئے پیما ریچگ
٧ بیگا انت و منی رٹوگئے وھد آتگ۔
من وتی نیکیں جھد کرتگ، من وتی زندئے
تاج و مئیدان سرجم کرتگ و وتی ایمانئے
سرا اوشتاتگان۔ ٨ نون پاکی و پلگاریئے
تاج پہ من ایر انت، ہما تاج کہ ہداوند،
بزان آدلیں دادرس وتی آیگئے روچا منا
دنتی، تھنا منا نہ، ہما سجھین مردمان ہم
دنتی کہ آییئے زاهر بیگئے لوٹوک
بوتگ انت۔

٩ زوٹ کن و وتا پہ من سر کن۔ ١٠
چیا کہ دیماسا وتی دنیا دوستیئے سئوبا
منا یلہ کرتگ و تسالونیکیئے شہرا شتگ۔
گریسکیس گلاتیہا شتگ و تیتوس
١١ دلماتیہا۔ تھنا لوکا منی کرا انت۔
مرکاسا بزور و گوں وت بیار، چیا کہ آ

١٢ ٲڏائے ھزمتڪاريا ٻہ من مزنين ڪمڳے.

١٣ من تيڪيڪاس اڀيسسے شھرا ڏيم دات. وھڊے ڪائے، ھما ڪباھ ڪہ من ٿرواسے شھرا ڪارپوسے ڪرا اير ڪرت، آيا ڪون وت بيار و مني توماران ھم، ھاس ھما ڪہ ڇہ ٻوسٽا اڏ ڪنگ بوتگانت.

١٤ اسنڪارين سڪندرا ڪون من بازين بڊيے ڪرتگ. ھڏاوند آييءے ڪرتگين ڪاراني سزايا آيا دنت. ١٥ تئو ھم وتا ڇہ آيا دور بدار، ڇيا ڪہ مئے ٻئيگامئے سڪ ھلاپ ات.

١٦ ائولي رندا ڪہ من ھڪڊيوانا ٻيش ڪنگ بوتان، ڪس مني ڪمگا نئياتڪ. سجھينان منا يله ڪرت. ھڏا اشان بيڪشات. ١٧ بله ھڏاوند مني ڪشا اوشتات و منا زور و واڪي دات، تانڪہ من سرجميا ٻئيگامئے جارا بجنان و سجھين درڪئوم بشڪنت. اے ٻيما من ڇہ شيرئے ڊيا

رَکَتان. ۱۸) هُداوند منا چہ هر پئیمین شِر
و بَدا رَکینیت و منا پە سلامتۍ وتی
آسمانی بادشاهیا سر کنت. آییئە شان و
شئوکت برجاه بات، ابد تان ابد. انچش
بات. آمین.

گڏی ذرہبات

۱۹) پَریسکیلە و اکویلیا سَلام کن و
اؤنیسیپُروسئە لۆگئە مردمان ہم سلام
کن.

۲۰) اِراستوس گُرنَتئە شہرا نِشت و
ثروپیموس کہ نادرہ اَت، من میلیتوسئە
شہرا یلہ دات.

۲۱) زوٹ کن و چہ زمستانا پیسر و تا
اِدا سر کن. یوبولوس ترا سلام کنگا اِنت،
انچش ہم پودنس و لینوس و کَلادیا و
سجھین برات.

۲۲ هُداوند گۆن تئو گۆن بات.

شمارا رهمت سر بات.